

Júdáspénzek az ellenzéknek

2022 december 31. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

A dollárbaloldal kétségkívül Soros Gyuri bácsi legrosszabb befektetése

Van az a mindenki által ismert sunyi, beszédes csönd, ami mégis mindennél többet elmond. A hallgatás, az elhallgatás csöndje. Ez a fajta csend egészen más, mint amit színházakban tapasztalhatunk meg, akkor, amikor egyszer csak elhallgat a közönség, amikor nem zörög, nem beszél, nem mocorog, nem köhécsel senki; amikor szó szerint eláll a lélegzet.

Ilyenkor valami csoda történik a színpadon, talán angyal száll le a színpadra, talán valami más, de a publikum ezekben az esetekben úgy hallgat el, úgy dermed mozdulatlanra, hogy valami olyan csodát pillant meg, amit sehol máshol nem látott még, azért nem pissen meg, azért hagyja abba a cukorka kicsomagolását, mert semmiről sem szeretne lemaradni. Ez a szép, az ihletett csend. És, ahogy azt fentebb írtam, van egy másik típusú csönd, az elhallgatás csöndje.

Ez bűdös, ez visszataszító, ez aljas és sunyi csend, olyan, mint egy eltírt szellentés. Ott van a kis szobában, a liftben, az öltözőben, mindenki érzi a levegőben, de az elkövetője igyekszik úgy tenni, mintha nem követne volna el. Ebben a fajban kétségtelenül a baloldali sajtó a legnagyobb bajnok, számtalan alkalommal láthattuk, ahogy miközben minden másról harsányan beszélnek, a számukra kényes dolgokat elhallgatják.

A baloldali korrupciós ügyek, mutyik vagy zaklatások, esetleg a migránsok által elkövetett súlyos vagy kevésbé súlyos bűncselekmények, Budapest hatalmi pozícióban lévő polgármesterének hazugságai nem érik el az ingerküszöbüket, nem beszélnek, nem írnak róluk, inkább hallgatnak, elhallgatnak, eltussolnak. Most már azt is lehet tudni, hogy miért. Pénzért. Sok-sok pénzért.

De kezdjük az elejéről! Mint az ismert, Márki-Zay Péter egy interjúban véletlenül elkotyogta, hogy több milliárd forintnyi dollárt kaptak a kampányra külföldről, egyenesen Amerikából. A bukott b...zizó, zsidózó, vidékiző, aberráltató, kötelet ajánlgató, másokat vérig sértő önjelölt baloldali messiástól a kikotyogás amúgy teljesen önzónos, a hódmezővásárhelyi polgármester valósággal szerelmes a hangjába, különböz? dél-amerikai diktátorokhoz hasonlóan meg van róla gy?z?dve, hogy minden szava és mondata aranyat ér, azzal pedig, hogy órákon át egy kamerába vagy egy laptopba beszél, a világ minden problémáját képes lesz megoldani.

Ha népéhez szól, azzal békét, gy?zelmet vagy épp gazdagságot megjólétet teremt. És eközben csak a rögeszmés bolondokra jellemző módon meg van gy?z?dve az igazáról, arról, hogy maga a Jóisten választotta ki a feladatra, arra, hogy legyen Orbán Viktor. A több órán tartó szónoklatok közepette viszont rengeteget hibázik, hazudik vagy téved. Ez egy ilyen faj. Egészen érdekes módon ez a hite akkor sem hagyta el, amikor áprilisban minden idők legnagyobb és legmegalázóbb vereségét könyvelhette el:

Márki-Zay a mai napig úgy szónokol, úgy nyilatkozik, úgy beszél, hogy a kiválasztottság ott csillog a szemében. Pont úgy, mintha gy?zött volna.

Pont így adta azt a bizonyos nyilatkozatot is a külföldi kampánytámogatásokkal kapcsolatban. Önmagát akarta dicsérni, fényezni, akkor is a kiválasztottság csengett a hangjában; voltaképpen dicsekedett, azt demonstrálta, hogy saját maga olyan nagyszerű, olyan tehetséges, olyan „képes” politikus, hogy még a nagy Amerika is több milliárd forinttal támogatta a szabadságharcát. Azaz? t. Abba pedig bele sem gondolt, hogy a szavai felérnek egy vallomással: Márki-Zay Péter tulajdonképpen feljelentette saját magát.

De a történetünk itt még nem ért véget, hiszen mint az később kiderült, az Amerikából érkezett adományokkal semmi sem volt rendben. Mert az egy dolog, hogy a magyar ellenzék külföldi pénzekből kampányolt, ez nagyjából százezer elborult arccal h?börg?, a kommunista eszmékkel szimpatizáló liberálison kívül minden magyart felháborított, de az ilyenfajta pártfinanszírozást a törvényeink is tiltják. Gyurcsány elvakult támogatóit persze nyilvánvalóan örömmel tölti el, ha a magyar kormányt külföldről akarják megbuktatni, azonban az ilyen akciók törvénybe ütköznek, szigorúan tilosak.

A kommunisták persze rajonganak ezekért a külföldi beavatkozásért, amiben nincs nagy meglepetés, mert világjobbító programjukhoz általában nem találnak megfelelő mennyiségű hazai támogatót, úgyhogy mindig hálások, ha külföldi elvtársaik segítik őket a harcukban.

De ott tartottunk, hogy újabb részletek derültek ki a botrányos ügyről. Történt ugyanis, hogy napvilágra került: bár Márki-Zay Péter több tízezer adományozót emlegetett, mindössze tizenegy donor adta össze a több milliárd forintnyi dollárt. Ráadásul az Action for Democracy vezetője és Karácsony Gergely barátja, Korányi Dávid arról is hazudott, hogy az adakozók mind egy szál Amerikában élő magyarok lettek volna.

Korányi, aki néhány hónappal ezelőtig leginkább a New York-i otthonából adott tanácsokat Budapest főpolgármesterének, azt állította, hogy minden adományozó megadta az útleveleszámát.

Erre nézvést bizonyítékokat is ígért. Ezeket azonban egy hónapja nem mutatja be, Korányi úgy elment, mint szürke számár a ködben. A bizonyítékok állítólagos bemutatásáról egyébként a Telexnek nyilatkozott, annak a lapnak, amelyikről mostanában derült ki, hogy egy amerikai kormányzati szervtől fog 740 ezer dollárt kapni. Talán ez lehet az oka, hogy bár Korányi pont nekik ígért bizonyítékokat az adakozók állampolgárságára vonatkozóan, a lap mégis a cikkem elején fejtegetett beszédes, sunyi csöndbe burkolózott.

Nem feszegetik Korányi állításait, nem keresik, nem zaklatják, nem foglalkoznak vele. Az ismert módon nem rohanják le, amint autójába beül, kiszáll, nem nyomakodnak oda a képébe, amint az ajtón belép, kilép, amint valahol közlekedik, éppen vásárol vagy beszélget valakivel. Igyekeznek úgy tenni, mintha az ominózus állítások el sem hangzottak volna. Hallgatnak és elhallgatnak, eltussolnak, mert ebben a legjobbak. Csak kormánypárti botrányok vannak, ellenzéki ocsmányságok nincsenek, ugyebár.

Pedig ez lenne dolguk. Ha valóban függetlenek és objektívek lennének, ahogyan azt magukról váltig állítják, egészen biztosan utánamennének az Amerikából idegurult dollároknak, van belőlük bőven, cirka hárommilliárd forintnyi, és azt is igyekeznének kideríteni, hogy Korányi Dávid miért hazudott az adományozók állampolgárságával kapcsolatban.

Ha azok lennének, aminek mondják magukat, akkor feltárnák Karácsony és Korányi (és Bajnai!) máig titkolt bizalmi kapcsolatait, és azt is szépen kinyomoznák, hogy pontosan mire költötte el vagy mire költi éppen most az ellenzék az amerikai pénzeket. De ilyesmi persze nem történik: nemcsak nek, de a teljes baloldali sajtó néma csendbe burkolózik.

Nyilván nagyon lefoglalja őket a külföldről gurított júdáspénzek számolgotása.

Apáti Bence - www.magyar nemzet.hu

Ajánló

